

PESCUIT URBAN !

vineri, 25 iunie 2021

De îmi place cum sună, pescuitul în zona orașului unde locuiesc reprezintă aproximativ 70% din suprafața de pescuit asociată ei din care fac și eu parte. Odată cu începerea vremii, pe tinerii pitori prind viața și poftă de mâncare, astfel, pescuitul în această perioadă a anului devine unul cu șanse plauzibile pentru pescari, adepți ai acestui stil de pescuit la răpitor.

La începutul lunii aprilie, când apa râului a fost foarte scăzută, am ales să pescuiesc într-o zi cu vreme capricioasă în care ploaia nu s-a oprit decât seara târziu, când am ajuns acasă înfrigurat și ud până în măduva oaselor. O zi cu vreme urâtă, multă ploaie și temperaturi în care indicii termometrelor nu depășeau 3-4°C, dar, conform opiniei mele, era o vreme excelentă în această perioadă a anului pentru pescuitul cleanului și peșterii.

Am ales să pescuiesc în mijlocul orașului, în proximitatea unei hidrocentrale electrice unde apa râului este foarte adâncă din cauza barajului de acumulare a apei. La început am folosit niște lucii de dimensiuni mari și culori deschise, după care am trecut la un stil de pescuit mai fin și am încercat să pescuiesc atât cu voblere de adâncime, cât și cu cele plutitoare. Lansând din depărtare, am încercat să ating pe rând cu lucile mele toate locurile care mi s-au părut potrivite, însă momeala să fie dusă de curentul apei, să fie întoarsă în vâltoare și să fie atrasă de curentii de la suprafața apei, după care o ridicam și, cu trei litri de apă, o readuceam în luciul apei, tocmai acolo unde pe tinerii pitori atacă în luca fără nici un fel de ezitare.

Am prins câteva exemplare de peșteră în curcubeu de dimensiuni acceptabile, dar le-am eliberat numaidecât. Visam, totuși, altceva. Am insistat într-un loc cu apă învolburată la niște lucii de dimensiuni mari și de culoare închisă, iar rezultatele nu au întârziat să apară. Am adus la mal un peșteră în curcubeu de toată frumusețea, 54 de cm și aproximativ de 2,5 kg, pe care l-am reținut pentru cina pe care urma să o pregătesc.

Am mai prins trei pești frumoși și sănătoși din toate punctele de vedere, doi cleni și un peșteră indigen, ultimul reținut pentru tigaie. Am plecat înspre casă cu doi pești numai buni pentru o prăjeală cum se cuvine unui pescar, iar în drum spre casă, am oprit la primul magazin să cumpăr și de mai multe câteva beri pentru a sărbători această după-amiază memorabilă cu ceva pește în traistă și amintiri pe care nu le voi uita prea curând.

Ajuns acasă, am eviscerat peștii numaidecât, am pus apă la fiert pentru mămăligă și am început să pregătesc cina. Bineînțeles, în afară de toate, m-am delectat cu o uică din prune de vară. Fericit în adâncul sufletului și ca pescar hoinar ce sunt, întotdeauna voi visa la marea captură!

Petru Milo_